ÎN 7 ZILE

• MAREA OPȚIUNE ARĂDEANĂ ASUPRA TITLULUI • MAEȘTRI AI FIDELITĂȚII FAȚĂ DE CLUB • NU NE ESTE INDIFERENT... • ÎNFRÎNGERI CARE NE INVITĂ LA CONCLUZII LUCIDE • ALMANAHUL SPORTUL ȘI FOTBALUL • PUBLICUL BUCUREȘTEAN, PE LOCUL 6 !

Finalul sezonului competițional intern este net dominat de U.T.A. Nu ne amintim ca, de vreo 3 ani, vreo altă echipă care a purtat laurii (inventați, de fapt, de gazetari...) de „campioană de toamnă", să fi terminat turul cu 3 puncte avans asupra celei de-a doua clasate — cum reușește „team"-ul arădean — și cu un golaveraj de asemenea proporții : 33—14 !

Dar impresionează nu numai cifrele seci pe care le avem în față ci și **maniera autoritară în care U.T.A. încheie sezonul.** Ceea ce părea începutul crepusculului (înfrîngerea de la Bacău) capătă pînă la urmă proporțiile reduse ale accidentului, pentru că, de fapt, în acel autogol al lui Lereter, (care pecetluia înfrîngerea liderului tocmai în fața principalului său urmăritor) U.T.A. a găsit parcă izvorul energiilor : după 3 zile a surclasat pe Poli (4—1), iar după alte trei a trecut (poate cu răceală, poate cu regrete...) de Petrolul, cu un sec 2—0, chiar la Ploiești !

Sigur, cel de-al 15-lea moment din cele 30 ale unui campionat nu este deloc propice calculelor și pronosticurilor finale. În fond, pînă la festivitatea înmînării tricourilor de campioni mai sînt „în joc" încă 30 de puncte ! Și, în astfel de condiții, teoretic, chiar „cei de pe urmă pot ajunge cei dintîi". N-a demonstrat, oare, acest lucru chiar U.T.A., nu de mult, în anul cînd termina turul pe locul 6, a încheiat, totuși, campionatul pe primul loc ? ! Cu toate acestea, actualmente **calculele și pronosticurile sînt net favorabile arădenilor.** Pentru că au 22 de puncte și un retur mai avantajos decît a fost turul, sezonul viitor, rezervîndu-le **8 meciuri acasă,** față de 7 cîte au jucat în toamna aceasta la Arad. Or, pentru o echipă de seriozitatea U.TA.-ei se pot calcula **minimum 16 puncte la primăvară,** ceea ce ne-ar duce la un total de 38. Și cum meciurile directe cu Sport Club Bacău și „U" Cluj (locurile 2—3) ca și cele cu doi tradiționali concurenți la titlu, Rapid și Dinamo, se numără și ele printre cele pe care arădenii le au acasă...

Dar, pentru calcule avem timp o iarnă întreagă...

Deocamdată, felicitări U.T.A !

O bogată listă de antrenori emeriți și maeștri emeriți ai sportului la fotbal a fost dată, recent, publicității. Opinia publică a primit-o, integral, cu **adeziune și simpatie.** Pentru a o comenta, am putea găsi o serie întreagă de modalități gazetărești, mergînd de la viața romanțată pînă la înșiruiri statistice, de la evocarea „marilor momente ale carierii" la leit-motivul „butoaielor de sudoare" ale lui Ozolin... Pentru această rubrică, vă propunem un singur minut de reflecție asupra unui numitor comun aplicabil tuturor de pe listă, **fidelitatea față de club**

Vă invităm să pronunțați echipa pe care v-o evocă (de cîți ani ?) aceste nume : antrenorul **Nicolae Dumitrescu ;** antrenorul **Ilie Oană ;** jucătorii **Dridea, Greavu, Mihai Ionescu, Lupescu, Mocanu, Lucescu, Dobrin,** etc., etc.

Nu găsiți niște raporturi directe, cauzale ?

Nu vi se pare că atașamentul față de culorile unei echipe, devotamentul față de ea (în fond, față de o idee !) are valențe determinante pentru marea performanță sportivă și pentru marile definiri morale aderente ? Pentru că, pînă la urmă — sau, poate, din capul locului ! — aceste titluri nu răsplătesc numai niște realizări și niște profiluri pur sportive și numai atît.

Toamna aceasta ne-a adus multe surprize plăcute. Printre altele, știrea — înserată simplu în coloanele cotidianului „Sportul" — că Răducanu și Pop au fost suspendați de federația noastră pentru atitudinile nesportive din meciul Rapid — Tottenham. Bineînțeles, nu socotim plăcută suspendarea celor doi jucători ca atare, ci **poziția federației, care n-a mai socotit că ce fac jucătorii noștri în meciuri internaționale n-o privește** și că aceasta ar fi, cumva, numai treaba forurilor europene sau a F.I.F.A., după caz.

Din cîte știm, acesta e **primul caz** de asemenea intervenții forte ale forului nostru de specialitate, care n-a mai așteptat, pentru a trece la măsuri, „atenționările" U.E.F.A.-ei. În definitiv, noi sîntem printre cei mai interesați în a instaura printre jucătorii noștri, aflați în întreceri internaționale, spiritul sportiv al respectului față de adversar și de regulamentele competiției. Este poziția firească a unui fotbal matur, sigur de drumul său și de valoarea sa de azi sau pe care vrea s-o atingă mîine.

Beneficiile unor înfrîngeri severe nu pot fi ignorate. Așa încît după „lecția „Feyenoord" (3—0 și 2—0 cu Dinamo), „ediția Tottenham" (3—0 și 2—0 cu Rapid) nu trebuie să fie socotită, de o minte lucidă, decît o... „variațiune pe aceeași temă".

În fond, despre ce e vorba ? Despre nimic altceva decît despre **decalajul dintre marile noastre echipe de club și marile echipe de pe continent.** A reține din bilanțul acestui sezon numai eliminarea Maltei sau a lui Zaglebie Walbrzych, sau chiar a unei Barcelona din care, în campionatul spaniol, a rămas deocamdată numai numele, fără a te opri la **proporțiile eșecurilor din fața unor mari echipe europene actuale,** înseamnă a-ți fura căciula. De aceea, nu vom înceta, chiar în acest final de sezon care predispune la visări roze, să subliniem că **structura fotbalului nostru, întregul său ansamblu organizatoric, ne invită la acțiuni vaste, la îmbunătățiri de profunzime.**

Dacă vrem să mai avem multe toamne ca acestea, care să ne aducă satisfacții cifrice similare...

Apariția **„Almanahului Sportul '72"** înseamnă, firește, și un eveniment fotbalistic. Coperta a doua, cu splendidul gol al lui Dobrin din meciul cu Cehoslovacia (în culori), reprezintă pentru amatorii balonului rotund o irezistibilă tentație de a intra în posesia acestei „oglinzi a lumii sportive" în 288 de pagini, dintre care multe sînt rezervate „sportului rege". Paginile de statistică și documentare sînt precedate de o „Microcronică fotbalistică a anului", pe cît de originală pe atît de instructivă.

Luptă strînsă și în clasamentul pentru „Trofeul Petschovschi" ! Pe primele locuri, la diferență de cîteva zecimi, Ploiești, Craiova, Brașov, Tg. Mureș, Iași, situate, în această ordine, înaintea Bucureștiului, ocupant al locului 6 !

Acordînd creditul cuvenit acestui clasament, înseamnă că... **echipele provinciale sînt handicapate atunci cînd vin în Capitală, unde le întîmpină un public ostil și nesportiv.**

În orice caz, „ofensiva provinciei" în fotbalul nostru prinde contur pe toate planurile...

Radu URZICEANU

ÎN CLASAMENTUL AGENȚIEI SID

ROMÂNIA PE LOCUL 6 ÎN EUROPA

Ca de obicei, sfîrșitul anului este marcat de apariția unei serii de clasamente pe țări, în baza activității echipelor naționale de-a lungul anului.

Un prim clasament european a fost publicat zilele trecute. El aparține agenției internaționale vestgermane SID. Criteriul este cel clasic : după punctele realizate în meciurile disputate.

În acest clasament, țara noastră este situată pe locul 6, **după R. F. a Germaniei, Anglia, Ungaria, U.R.S.S. și R. D. Germană, și înaintea țărilor : Cehoslovacia, Irlanda de Nord, Bulgaria, Suedia, Iugoslavia, Olanda, Spania, Italia, Austria, Franța, Belgia, Elveția, Polonia, Țara Galilor etc.,**

CONSFĂTUIREA ANTRENORILOR DE FOTBAL

Luni s-au desfășurat în Capitală, la Centrul sportiv „23 August" — în organizarea Colegiului central — lucrările consfătuirii pe țară a antrenorilor de fotbal, acțiune care s-a bucurat de participarea unui număr de 70 de reputați tehnicieni a căror muncă este legată nemijlocit de procesul pregătirii echipelor A, B și de tineret.

Prima parte a programului consfătuirii a fost rezervată informărilor analitice cu privire la activitatea competițională internă din toamna anului 1971, Antrenorul federal, prof. ION VOICA, referindu-se la jumătatea recent încheiată a celei de-a 54-a ediții a campionatului Diviziei A, a menționat în raportul său unele **elemente de progres manifestate în conținutul jocului și remarcate în dinamica desfășurării turului (îmbunătățirea capacității de efort, creșterea spiritului ofensiv) subliniind în același timp, existența și cauzele unor deficiențe care frînează încă procesul unei mai depline exprimări a potențialului valoric de care dispune în prezent fotbalul nostru.**

La rîndul său, antrenorul CORNEL DRĂGUȘIN a evidențiat, în analiza campionatului Diviziei B, printre altele, unele succese obținute de marea majoritate a echipelor care activează în cadrul celui de al doilea eșalon competițional intern, în ceea ce privește **organizarea și conținutul antrenamentului, valoarea spectacolului fotbalistic, orientarea tactică și eficacitatea, asigurarea bazei materiale și munca de educație sportiv-cetățenească.**

La același capitol al „retrospectivelor competiționale", prof. GHEORGHE OLA a relevat în continuare, rolul și aportul deosebit al campionatului de **tineret-rezerve** în **împrospătarea continuă a fondului de jucători necesari echipelor de seniori precizînd totodată că întrecerea republicană a „cadeților" este totuși departe, la ora actuală, de ținta împlinirilor majore, datorită** modului încă nesatisfăcător de realizare a acțiunii de selecție și promovare, a lipsurilor în pregătire și educație, a dezinteresului manifestat — pe alocuri — de cluburi fruntașe ca Jiul, Steagul roșu, Farul sau U.T.A.

A urmat apoi prezentarea unor **filme,** conținînd aspecte din meciurile de campionat Steaua — Universitatea Craiova și Rapid — U.T.A. Antrenorul echipei naționale, prof. ANGELO NICULESCU a făcut, cu acest prilej, observații critice și aprecieri privind **modul de acțiune a jucătorilor în teren, calitatea execuțiilor tehnice și rezolvarea situațiilor ofensive în zona de finalizare.**

Programul primei părți a consfătuirii a fost completat cu o interesantă expunere a prof. C. FLORESCU în legătură cu **forma sportivă a fotbaliștilor.** După care au urmat discuțiile pe marginea materialelor prezentate, în cadrul cărora au participat un număr însemnat de antrenori. Printre aceștia, **Nicolae Dumitrescu** — U.T.A. care s-a referit la progresul general înregistrat în domeniul capacității de efort a jucătorilor noștri, realizare totuși încă inferioară în comparație cu cerințele fotbalului internațional de mare performanță ; **Constantin Rădulescu** — Sport Club, care a apreciat creșterea, în acest tur de campionat, a nivelului jocului, explicînd în același timp și succesele înregistrate de echipa sa pe seama unei pregătiri conștiincioase și a unui climat sănătos de muncă și educație ; **Nicolae Proca** — Steagul roșu, care a făcut unele considerații în legătură cu forța de joc, menționînd că nivelul nesatisfăcător a acestela în evolutia echipelor noastre se datorește unui complex de cauze nu numai de ordin fizic ci și psihic ; **Tiberiu Bone** — A.S.A. Tg. Mureș, care a menționat că sistemul de programare cu două jocuri pe săptămînă poate și trebuie suportat în condițiile unei mari densități de acțiuni prevăzute în calendarul sportiv anual.

Au mai luat, de asemenea, parte la dezbateri o serie de antrenori divizionari B (**Ciceron Manolache** — C.F.R. Timișoara, **Toma Jurcă** — Politehnica Timișoara, **Ion Motroc** — Sportul studențesc, **Mircea Negrea** — C.S.M. Sibiu) și ai echipelor de tineret (**Emeric Jenei** — Steaua, **Alexandru Dan** — U.T.A., **Constantin Deliu** — Universitatea Craiova) care au adus în discuție unele aspecte caracteristice activității la eșalonul competițional respectiv și din cadrul formațiilor a căror pregătire o asigură.

În cea de a doua parte a programului, antrenorul echipei naționale, prof. ANGELO NICULESCU, a expus pe larg participanților **calendarul intern și internațional pe anul 1972, planul de pregătire a loturilor A și olimpic și indicațiile tehnico-metodice pentru noul sezon, materiale care au fost urmate de ample discuții.**

În încheierea lucrărilor consfătuirii antrenorilor a luat cuvîntul vicepreședintele Federației române de fotbal, ION BALAȘ, care a subliniat importanța și utilitatea unei astfel de reuniuni ca metodă de lucru în realizarea schimbului de experiență și a îmbunătățirii rezultatelor muncii pe baza unor temeinice analize făcute în spirit critic și autocritic.

Anul 1971 — a spus în continuare vorbitorul, **a constituit un serios examen, absolvit cu bine prin efortul colectiv al tuturor acelora care activează în sfera fotbalului de performanță din țara noastră. Ne așteaptă însă un an și mai greu 1972, poate cel mai încărcat din istoria fotbalului nostru și acest lucru impune tuturor o muncă intensă, bine orientată și bine organizată pentru ca rezultatele finale să fie pe măsura așteptărilor. Există în prezent,** a concluzionat vicepreședintele F.R.F., **factori obiectivi de progres care favorizează obținerea unor succese de mare valoare internațională în viitor. Depinde de noi și numai de noi realizarea unor asemenea succese care pot și trebuie să ducă — începînd cu anul ce vine — la consacrarea fotbalului românesc în arena mondială.**

M. I.

Carnet

RÎNDURI DE VACANȚĂ

de EUGEN BARBU

Să fiu ca fotbaliștii mei aș atîrna sub lampă în locul vîscului tradițional de Anul nou o minge cu picățele, nu ca să-mi aduc aminte de peripețiile trecute ale campionatului cît ca o sfidare. Aș mai pune în cui și bocancii și aș petrece o vacantă fericită.

La drept vorbind ce ar fi aceia o vacanță fericită ?

Un om înțelept ar pleca la munte, undeva, dar nu la **Cotă** unde sînt patru mii patru sute de alți amatori, năvălind pe poteci, pe pîrtiile de schi, ori înghesuindu-se în liftul funicularului, ci într-un loc părăsit de lume și de toți, unde zăpada rămîne pură multă vreme, unde nu există ceea ce numim noi confort : adică gălăgie, muzică de tonomat, fum de țigară și femei fatale.

Vreau să spun cu alte cuvinte că pentru sportivul de performanță cum trebuie să fie fotbalistul, vacanța înseamnă înainte de toate **o atitudine.** A face din timpul liber ceva cu adevărat reconfortant mi se pare o știință și aici poate antrenorii și mai ales conducătorii de club ar avea un mare și greu cuvînt de spus. În general un fotbalist duce o existență aglomerată. El aparține unei echipe, deci trăiește în comun cu mai mulți, stă în cantonamente, face deplasări în avioane, în autobuze sau în trenuri unde, de asemenea se află multă lume. Apariția pe un teren este însoțită de apariții seriale de indivizi. Deconectarea pentru un sportiv care e obligat să trăiască gregar nu ar fi decît una singură : izolarea.

Un cîine, o carte, o odaie fără televiziune, poate numai cu muzică, o plimbare, o refugiere în sine, măcar pentru scurtul timp în care fotbalistul poate rămîne singur. Sătul de sfaturi, de chibiți și de uriete încurajatoare, sătul pînă și de colegul de echipă, această persoană supusă unor rigori pe care nu știm cîți dintre noi le-ar suporta, el, acest fotbalist martirizat de un program aspru trebuie să cunoască o libertate interioară care să-i permită să redevină disciplinat. A accepta să asculți presupune înainte de toate a ști să-ți supraveghezi propriile impulsuri. A consimți să primești ordine, a accepta să te supui unei idei de joc, presupune libertatea de a rămîne singur măcar trei săptămîni, dacă vreun fotbalist la ora asta **poate** să rămînă singur trei săptămîni...

Mă gîndesc cu groază la destinderea pe care unii dintre fotbaliști și-o acordă cu prisosință chiar în aceste zile cînd ninsoarea încă n-a venit, dar prin curți guiță porcul și în cămară s-au și adunat butelcile pentru sărbători. Trebuie să ai simțul martirului sau să fi un sfînt ca să reziști primelor țuici fierte și indemnurilor amicilor care spun : „Ei, de-acum, gata, te-ai aflat în vacanță !" Nenorocirea este că un fotbalist nu se află mai niciodată în vacanță în sensul acesta. Greutatea crește, precum vedetele de cinema, un inter sau un portar este tiranizat de 250 de grame în plus. Scad reflexele și scade viteza, driblingul este mai lent și preluarea defectuoasă după ce se îngurgitează trei sprițuri. Știe asta așa zisul suporter, pus pe rele, în căutarea de complici pentru băutură cînd trage în petreceri dulci pe cei ce ne desfată pe gazon ?

Stie dar nu vrea să țină seama de nimic și de nimeni pentru că e un egoist. De fapt pentru el se bate, pentru plăcerea lui de a trăncăni, de a avea un idol pe care nu-l poate adora decît distrugîndu-l. Sper însă în înțelepciunea celor ce au aflat pe propria piele ce înseamnă o clipă de delăsare în antrenamentul continuu la care o vedetă sau chiar un om serios trebuie să se supună...

P.S. Ion Băieșu își dezinformează cititorii în revista **Magazin** de sîmbătă susținînd că am jucat în echipa „Metafora" sub conducerea renumitului antrenor Adrian Păunescu. Nefiind lipsit de humor trebuie să precizez că pe vremea cînd jucam în **Campionatul Onoare** al Bucureștilor, poetul cu același nume abia fusese înțărcat și privea meciurile cu suzeta în gură. Pe Ion Băieșu s-ar fi putut să-l fi antrenat, acesta din urmă fiind mai mic și mai neajutorat.